

[Aage Frandsen.]

ninger, at gøre det permanent og sige: vi foretager reguleringerne oftere.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi naturligvis ikke vil stemme imod nogle forbedringer for de arbejdsløse. Her er tale om en forbedring, nemlig en forbedring fra januar til april, og den vil vi naturligvis ikke stemme imod. Det forslag, som ligger her, med alle dets mangler, kan vi derfor tilsige en velvillig og også hurtig behandling, for det drejer sig om, at det i hvert fald kan iværksættes så hurtigt som overhovedet muligt.

Bracher (KrF):

På samme måde som vi ved årets begyndelse fandt det rimeligt at fremrykke tidspunktet for regulering af dagpengesatsen, gør vi det også nu. Situationen har jo forværret sig adskilligt siden da, og denne fremrykning til 1. januar vil komme mange familier til gode.

Derfor vil vi være meget velvillige over for dette forslag og være med til at gennemføre det, så hurtigt som overhovedet muligt.

Freddy Madsen (DKP):

Det er klart, at i betragtning af det, vi netop har diskuteret omkring vort forslag, er det forslag, der her kommer fra regeringen, for os aldeles utilfredsstillende.

Jeg kan ikke undgå at bemærke, at der både under debatten om det forrige forslag og også nu igen er en mærkværdig frygt; hvis disse dagpenge bare nærmer sig noget i retning af, at de skulle give erstatning, så bliver der udtalt en voldsom frygt for, at det skal påvirke de pågældende i retning af, at de ikke er så interesserede i at arbejde. Det er jo at stille tingene fuldkommen på hovedet, for sagen er jo, at de mennesker uden deres egen vilje og uden egen skyld er kastet ud i arbejdsløsheden, og det var en rimelig handling fra samfundets side, når samfundet ikke er i stand til at holde styr på sine funktioner, så vi skal have alle disse arbejdsløse, at man så i det mindste som en simpel retfærdighed ydede dem erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Også på anden måde stilles tingene jo på hovedet, idet man siger: ja men hvis vi nu giver disse forhøjede dagpenge, er der så ikke mange lavtlønnede ude omkring, der

vil synes, det er urimeligt, at de skal gå og arbejde, mens andre kan få den understøttelse? Det, man vil postulere derigennem, er, at det er understøttelserne, der er for høje. Det er muligt, at man hist og her kan skabe den slags opfattelser, men det, der er det afgørende i den forbindelse, er, at det ikke er understøttelserne, der er for høje, men det er lønningerne på lavtlønsområderne, der er for lave. Forholdet, er det, at de pågældende, som man her giver en højere understøttelse, jo ikke engang — eller i hvert fald maksimalt — når op til 90 pct. af det, der faktisk var lønnen for et langt stykke tid tilbage.

Med hensyn til virkningerne må man sige, at hvis man kunne anvise de pågældende arbejde, så indeholder loven jo rigoristiske bestemmelser om, at de pågældende er forpligtet til at tage arbejde, de bliver idømt karantæne, og deres dagpenge bliver taget fra dem, hvis de ikke tager arbejdet.

Alt dette er undskyldninger for, at man i virkeligheden ikke vil være med til at yde retfærdighed over for de ledige.

Så dårligt og så elendigt, som forslaget end er, er det klart, at vi — ud over at fastslå nogle principper i disse spørgsmål — naturligvis vil gøre, hvad vi kan for også på denne beskedne måde at være med til at hjælpe de ledige aktuelt, og det er klart, at vi vil stemme for forslaget.

Vi vil også gerne understøtte den appel, som hr. Erling Dinesen har fremført om, at man i det mindste gør det pr. 1. december. Hvis det ikke er muligt at nå igennem med det, må det i hvert fald ske pr. 1. januar.

Mølgaard (DR):

Der ligger ganske klare og faste aftaler, sågar på et vist tidspunkt truffet mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter, om, hvordan reguleringen skal finde sted af arbejdsløshedsdagpenge. Det siger sig selv, at sådanne regler, sådanne instituerede, fastsatte bestemmelser om, hvornår man regulerer, dem bryder man ikke, uden at der foreligger overordentlig tungtvejende grunde.

Retsforbundets folketingsgruppe føler også, der foreligger sådanne tungtvejende grunde. I dette tilfælde ud fra en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder må vi, under henvisning til de bemærkninger, der er fremført fra regeringens side